

Pátek

LIDOVÉ NOVINY

19. 10. 2012 / č. 42 / samostatně neprodejné

Petra Hůlová O staré duši

■ Rozhovor s Petrou Hůlovou

o staré duši, ženskosti a její nové knize *Čechy, země zaslíbená*.

■ Nejčastější model české večere?

„Chleba s něčím“ na konferenčním stolku u televize.

■ Svou nahotou

bojují proti sexismu, mužskému útlaku i prostituci.
Pocházejí z Ukrajiny a říkají si FEMEN.

■ Kamil Halbich

se chtěl stát hercem a bydlet v Praze. Splnilo se mu obojí.
V současné době jej můžete vidat například v seriálu
zdivočelá země či *Gympel s (r)učením omezeným*.

+ Program TV na celý týden

... začnu. Jako bych skočila do vody, protože cítím, že ve mně je příběh, který musím vytesat.

Petra Hůlová

v rozhovoru na straně 6

Petra Hůlová odpovídala ještě pomaleji než obvykle, s dlouhými pauzami na přemýšlení. Chtěla odpovědět na moji otázku, jestli vůbec ještě existuje a pak co je dnes underground. Odpověď si přečtete – chcete-li – v rozhovoru s touto – já bych právě ráda řekla – undergroundovou spisovatelkou. Ve zkratce underground definovala jako „neochotu přistoupit na spolupodílení se na něčem, s čím ve skrytu duše nesouhlasím“.

Vzpomněla jsem si na Petru od našeho setkání několikrát. A vymýšlela, jak by asi vypadal život, kdybychom byli schopni a ochotni vstoupit do „podzemí“, nechtěli se v žádné nebo aspoň v důležitých věcech kompromitovat. Sami před sebou. Někteří by nikdy nenakoupili v supermarketu. Neželi autem. Nejedli hamburgery, neřekli „ano, jistě“, když si myslí „vlez mi na záda“. Underground v čiré podobě nejspíš neexistuje, byl jím schopen žít a tvořit Magor Jirous... a možná pár dalších. Třeba dívčí skupina FEMEN. Ukrajinské ak-

tivistky, které používají jako zbraň své nahé tělo. A ničeho se nebojí.

Připomínáme je v dnešním fotoeditorialu, protože příští neděli přijedou k nám, do Jihlavy, na Mezinárodní festival dokumentárního filmu. Pozval je Filip Remunda, který tam pořádá Inspirační fórum. Setkávají se na něm inspirativní neřelmaři, tentokrát tedy FEMEN, s dokumentaristy z celého světa. Svůdkyní tohoto uskupení, Alexandrou Ševčenkou, mluvila Petra Procházková. Její článek, nazvaný Dívčí válka, stojí za vaši pozornost. Stejně jako nový facelift magazínu Pátek.

Hezké počtení přeju!

Marcela Pecháčková
vedoucí magazínu
marcela.pechackova@lidovky.cz

OBSAH

4 NADZVUKOVÝ REKORDMAN

Felix Baumgartner padal
39 kilometrů

Jindřich Göth

6 O STARÉ DUŠI

Rozhovor s Petrou Hůlovou o její
nové knize Čechy, země zaslíbená

Marcela Pecháčková

12 JAK VYPADÁ ČESKÁ VEČEŘE

Nejčastěji večeříme „chleba
s něčím“...

Marcela Pecháčková

20 DÍVČÍ VÁLKA

Ukrajinské aktivistky přijíždějí
do Jihlavy

Petra Procházková

24 MADRID, MĚSTO GURMÁNŮ A JAHODOVÝCH STROMŮ

Reportáž z místa, kde mají rádi
cizince

Petra Smítalová

28 KOULAŘKA RIMMER

Rozhovor se seriálovým hercem
Kamilem Halbichem

Jindřich Göth

32 HUBENÁ, NEBO STUDENÁ

Nechají si ženy radši vypíchnout
oči, než aby byly tlusté?

Helena-Kateřina Fialová

34 KONEČNĚ PÁTEK

Pátek, týdenní příloha LN. Výkonný ředitel: Dalibor Balšínek. Zástupce šéfredaktora: Dan Hrubý. Vedoucí magazínu: Marcela Pecháčková. Art director: Vladimír Dundr. Redaktoři: Jindřich Göth, Alena Plavcová. Jazyková redakce: Iva Pospíšilová. Kontakt na redaktoři: jméno.příjmení@lidovky.cz. Adresa: AMC, Karla Engliš 519/11, 150 00, Praha 5. Tel.: 225 067 111. www.lidovky.cz. Předplatné: 225 555 533. Tiskne: Severotisk, spol. s r. o. Magazín je prodejný jen s deníkem Lidové noviny.

FEMEN Dívčí válka

*Svou nahotou bojují proti sexismu,
mužskému útlaku, pornografii i prostituci.
Žijí v ukrajinském Kyjevě a říkají si FEMEN.*

Text: Petra Procházková

ALEXANDRA ŠEVČENKOVÁ
a další dívky skupiny FEMEN
protestují v Paříži, kde už
založily pobočku.

**NEOHROŽENÝ protest před
varšavským fotbalovým
stadionem, Euro 2012.**

Alexandra Ševčenkova je mladá, krásná, atraktivní, o ničem z toho ale nechce mluvit. Je vůdkyní ukrajinské skupiny FEMEN. Její kolegyně o ní říkají, že je „tvář i tělem“ tohoto svérázného uskupení.

Příští týden přijede do České republiky – na Mezinárodní festival dokumentárních filmů v Jihlavě. „Svlékat se ovšem neplánuju,“ usmívá se a vzápětí odpovídá na základní argument, který proti činnosti skupiny FEMEN vznášejí její kritici, když namítají, že tyto aktivistky bojují proti sexismu – a přitom ukazují ňadra, aby připoutaly pozornost mužů. V tom je přece rozpor.

„Naopak. Myslím, že je to logické. Muži přece nechtějí ženám příliš naslouchat. Pokládají nás za hodné plotny, děti, rodiny. Pokusily jsme se spojit politiku a sex – svlékneme se, upoutáme jejich pozornost, a pak už nás poslouchat musejí. Například když se dívají na naši obnaženou fotografii, přečtou si třeba i popisek pod ní – a tam je to, co chceme sdělit. Pokud bychom se neodhalily, naše názory by se k nim nedostaly.“

Zároveň však Alexandra Ševčenkova vyvrací, že by do FEMEN přijímaly pouze dívky krásné, takové, které „prvoplánovou“ mužskou pozornost zaručeně přilákají. „To v žádném případě. A já vůbec nemám ráda řeči o kráse. Jaké jsme, takové jsme. Svlékání je v našem podání formou protestu. Naše těla nám pomáhají prosazovat naše ideje. Pomáhají nám bojovat proti sexuální exploataci, mužskému diktátu a religioznímu nátlaku. Nesvlékáme se, aby nám někdo tleskal, ale abychom bojovaly s patriarchátem. A jestli některým mužům připadá způsob, který jsme zvolily, hrubý, obscénní nebo vulgární, tak je to podle mne

neuvěřitelné pokrytectví. Muži běžně používají ženské tělo v byznysu, v reklamě, v marketingu... S jeho pomocí vydělávají obrovské peníze. A když my samy chceme svá těla k něčemu použít, navíc ne k vydělávání peněz, nýbrž k politickému boji, tak se pohoršují. Nechápu, že naše nahé tělo je symbolem naší svobody.“

Stále častěji se však ke kritikům FEMEN přidávají i feministky, které pokládají obnažování za chování ženy nedůstojné.

Těm Alexandra vzkazuje: „V současnosti už neplatí, že feministka hájí svá práva tím, že se snaží vypadat jako muž, dosahovat stejné výkonnosti, vyrovnat se mužům. Žena má vypadat jako žena a ne jako chlap, aby byla hodna stejných práv. Nebojíme se odsouzení veřejnosti, veřejného mínění ovlivněného stereotypy. Samy se budeme rozhodovat, jak se svým tělem budeme nakládat.“

Ke skupině FEMEN se momentálně na Ukrajině hlásí asi padesát žen.

A zdá se, že myšlenky a hlavně způsob, jakým je ukrajinské dívky šíří, nachází odezvu i jinde v Evropě. Před několika dny vzniklo FEMEN centrum v Paříži.

„Francouzky nás delší dobu oslovovaly a kontaktovaly, jsou velmi aktivní v boji za svá práva, a tak je logické, že první naše středisko v zahraničí je právě tam. Strašně důležité je, že se k nám ve Francii přidaly i muslimky. Možná je pro ně takový způsob boje za svá práva nebezpečnější než pro nás, ale ony to vědí a rozhodly se dobrovolně,“ vysvětluje Alexandra Ševčenkova a uzavírá: „Teď přijíždíme do České republiky jenom diskutovat, ale budeme-li zájem, založíme FEMEN centrum i u vás.“ ●

CHCETE SI TO DOČÍST?

PLNÁ VERZE
V TRAFICE

MAGAZÍN PÁTEK LN DOSTANETE I TENTO PÁTEK
SPOLEČNĚ S LIDOVÝMI NOVINAMI VE SVÉ TRAFICE

CHCETE SI PŘEČÍST VÍC?

PŘEDPLAŤTE SI PÁTEČNÍ LN S MAGAZÍNEM
JEN ZA 75 Kč MĚSÍČNĚ

Předplaťte si Lidové noviny na epaper.lidovky.cz nebo na lince 225 555 577.
Nebo stačí poslat SMS na číslo 902 11 ve tvaru PRE PAT JMENO a ADRESA.

A od příštího pátku máte své Lidové noviny s magazínem po čtyři týdny
do 7.30 ve schránce. A levněji než na stánku. Technicky zajišťuje ATS.

Cena služby je 75 Kč včetně DPH.

LIDOVÉ NOVINY SI MŮŽETE TAKÉ PŘEČÍST V:

